

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 224/08-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. júna 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces a na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 6 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 18/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. októbra 2007 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý proces a na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 6 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Senica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 18/05.

Zo sťažnosti vyplýva, že «*zákonná sudkyňa Mgr. S. K. (...) porušuje základné práva sťažovateľa opakovane a absurdne. Porušuje právo na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2, podľa čl. 46 právo na súdnu ochranu, vykonáva šikanóznny výkon súdnictva, keď sťažovateľa zavádza do slepej uličky navádzaním do konania „odporovateľných právnych úkonov, ktoré sú už dávno premlčané, vymáha protizákonným spôsobom súdne poplatky“ vynucuje si neustálu korešpondenciu, ktorá nevedie k nijakým výsledkom a spôsobuje a navyšuje škodu sťažovateľovi.*

Nespochybniteľne porušuje základné právo garantované medzinárodným dohovorom čl. 6 - právo na spravodlivé konanie, marí aj čl. 13 - právo na účinný opravný prostriedok. (...)»

Sťažovateľ navrhol vydať nález tohto znenia:

„Okresný súd v Senici porušuje základné práva sťažovateľa MUDr. D. B. podľa čl. 48 ods. 2, čl. 46; podľa čl. 6 a čl. 13, právo garantované medzinárodným dohovorom, ktorým je Slovenská republika viazaná.

Okresný súd v Senici je povinný zaplatiť MUDr. D. B. primerané zadosťučinenie vo výške 200.000.- Sk do 15 dní od doručenia Nálezu Ústavného súdu.

Okresný súd je povinný konať vo veci 5 C/18/2005 bezodkladne a rozhodnúť do 30 dní od doručenia Nálezu Ústavného súdu. V prípade porušenia tejto povinnosti je OS Senica povinný zaplatiť za každý deň omeškania ďalších 10.000.- Sk za každý deň omeškania, bez ďalšieho konania.

Sudkyňa Mgr. S. K. je povinná zaplatiť do pokladne Ústavného súdu 200.000.- Sk za šikanóznny výkon súdnictva do 15 dní od doručenia nálezu Ústavného súdu.“

2. Sťažovateľ žiadal tiež o ustanovenie advokáta na zastupovanie pred ústavným súdom z dôvodov, že nemá žiaden príjem, je plne invalidný a bez možnosti zárobku, má majetok na príťaž. Z podania sťažovateľa napokon vyplynulo, že medzi inými žiada vylúčiť sudcu Lajosa Mészáros z výkonu sudcovskej funkcie v danej veci.

3. *Uznesením ústavného súdu č. k. 0. ÚS 30/08-6 z 8. apríla 2008 bolo rozhodnuté, že sudca ústavného súdu Lajos Mészáros nie je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v tejto veci.*

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Uznesením ústavného súdu č. k. II. ÚS 224/08-7 z 22. mája 2008 bolo rozhodnuté o nevyhovení žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v tomto konaní. V odôvodnení uznesenia bol sťažovateľ vyzvaný, aby do 10 dní od doručenia uznesenia predložil splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom s tým, že ak tak neurobí, jeho sťažnosť môže byť odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Uznesenie bolo

sťažovateľovi doručené, pričom na výzvu reagoval podaním zo 4. júna 2008, splnomocnenie pre advokáta nepredložil a vo svojom uvedenom písomnom podaní uviedol, že tak ani neurobí, pretože „nemá peniaze na nákup advokáta na zastupovanie“.

Vzhľadom na to, že jednou z náležitostí sťažnosti je aj povinné právne zastúpenie sťažovateľa, ústavný súd po tom, ako nevyhovел jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu, vyzval sťažovateľa na predloženie splnomocnenia pre advokáta. Sťažovateľ napriek výzve žiadneho advokáta nesplnomocnil. V plnej miere teda obстоjí záver, že sťažnosť nespĺňa jednu z náležitostí predpísaných zákonom, už aj preto bolo potrebné sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. Sťažovateľ podaním zo 4. júna 2008 na výzvu ústavného súdu, aby predložil splnomocnenie udelené pre advokáta v danom konaní, reagoval tak, že o predsedovi senátu, ktorý podpísal uznesenie o nevyhovení jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu, uviedol, že je „nepoučiteľný výtržník“, a ďalej dodal, že:

„Výtržník JUDr. Kohut si urobil z Ústavného súdu plochu na šantenie na dobu 12-rokov. Pripojil sa k iným výtržníkom Ústavného súdu (...). Ústavný súd, chlievik pre ustráchančov, ktorí sa boja, trasú pred zákonom (...) o preukazovaní pôvodu majetku. Od strachu, že im bude preukázané ich bohatstvo získané ilegálne. (...)“

Pôvodné podanie sťažovateľa z 25. októbra 2007 tiež obsahovalo urážlivé výroky na adresu sudcov ústavného súdu, dehonestujúce a neopodstatnené obvinenia, keď sa o nich vyjadril tak, že „zapojili sa do šikanózneho výkonu súdnictva a mafiánskeho výkonu - svojvoľného vyčíňania“.

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu sťažovateľa poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorého „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

V prípade hrubo neslušného a urážlivého obsahu takéhoto návrhu môže byť návrh odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, ak záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v jeho podaniach prekročil hranicu normálnej kritiky a hrubo uráža ústavný súd a jednotlivých sudcov, a to v rozpore s princípom zachovávanía slušnosti, úcty k ústavnému súdu a jeho sudcom.

Správanie sťažovateľa podľa názoru ústavného súdu bolo treba označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takého práva.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti, na okolnosti prípadu, ako aj na to, že sťažovateľ nevyhovel výzve ústavného súdu, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, ktorých súčasťou je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní, a z toho dôvodu už nepripadalo do úvahy rozhodovať o merite sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júna 2008